

Sygn. akt: I 1 C 1802/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2018 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

III. Zasądza od powoda H. (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanej K. W. kwotę 1817 zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C
2. Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron
3. Akta z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Powód H. (...) z siedziba w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. W. kwoty 6.891,95 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanej wynika z umowy cywilnoprawnej zawartej w dniu 20 października 2000 r. między pozwaną a Bankiem (...) SA w W. o kartę kredytową. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 23 listopada 2015 r. została przeniesiona na powoda.

/pozew – karty 1-2/

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że powód nie udowodnił istnienia wierzytelności w określonej kwocie, przejścia tej wierzytelności na niego, w żaden sposób nie wykazał zasadności roszczenia w zakresie jego wymagalności i wysokości a nadto podniosła zarzut przedawnienia tej wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 października 2000 r. K. W. złożyła w (...) SA wniosek o wydanie jej karty kredytowej.

Dowód k. 4-5

W dniu 23 listopada 2015 r. pomiędzy powodem H. (...) z siedzibą w W. a Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. W elektronicznym załączniku do tej umowy wskazano m.in. wierzytelność K. W. wynikającą z umowy z dnia 20 października 2000 r. o nr (...) na kwotę 6.981,95 zł

/dowód : umowa k. 6-8 i wydruk k. 9-10 /

W dniu 4 maja 2016 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w którym oświadczył, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej w wysokości 6.981,95 zł.

/dowód : wyciąg k. 5/

W stosunku do pozwanej toczył się postępowanie egzekucyjne na podstawie bankowego tytułu wykonawczego opatrzonego postanowieniem o klauzuli wykonalności wydanemu przez Sąd Rejonowy w Otwocku w sprawie o sygnaturze I Co 744/03.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie Sąd dokonał w oparciu o dowody przedstawione przez strony, w szczególności dokumenty, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana, a Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich mocy dowodowej, jako że zostały sporządzone poza postępowaniem sądowym i nie dla jego potrzeby.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powodem H. (...) z siedzibą we W. a pozwaną K. W. stosunku zobowiązaniowego wynikającego z umowy zawartej przez pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda. Wysokość zobowiązania dłużnika miała wynosić 6.981,95 złotych.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wniosek o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność żądania od pozwanego zapłaty zobowiązania zaciągniętego u innego podmiotu. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniebdaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym, sprowadza się do przedstawienie dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie

dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana zaprzeczyła wysokości dochodzonego roszczenia co powodowało, iż to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania wysokości i wymagalności zarówno roszczenia głównego jak i odsetek. Strona powodowa poza sformułowaniem żądania i załączeniem wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który ma stanowić rozstrzygający dowód na wysokość i zasadność roszczenia nie przedłożyła dowodów, z których wynikałby charakter stosunku łączącego strony oraz sposób w jaki określono wysokość żadanego zobowiązania. Nie został wskazany ani termin wymagalności roszczenia ani sposób obliczania odsetek, ich charakter. Powoduje to iż roszczenie to budzi duże wątpliwości co do wiarygodności. Zasadność wysokości żądanej kwoty oraz jej wymagalność nie została potwierdzona umową jaka miała wiązać strony co umożliwiłoby sądowi ustalenie, iż strony faktycznie łączył stosunek cywilnoprawny. Powód nie wykazał jaka umowa łączyła pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda, w jaki sposób określono zaległość pozwanej na kwotę wskazaną w pozwie.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy, której treści nawet nie przedstawił.

Wobec nie wykazania (a nawet wskazania) przez powoda daty wymagalności dochodzonej niniejszym roszczeniem w ocenie Sądu należało ustalić, iż wierzytelność dochodzona niniejszym powództwem najpóźniej wymagalna była od 31 grudnia 2013 r., gdyż już w 2003 r. bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł wykonawczy przeciwko pozwanej. Od tej też daty należy liczyć wymagalność roszczenia.

Nie ulega wątpliwości, iż wierzytelność powstała w ramach prowadzonej przez bank działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu klientom (konsumentom) pożyczek. Fakt sprzedaży wierzytelności nie zmienia jej charakteru. Powoduje to, iż zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z działalnością gospodarczą przedawniają się po upływie lat trzech, zaś pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 6 k.c. w zw. art. 117 § 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości. W pkt III zasądził zaś od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu poniesione przez pozwaną w związku z ustanowieniem pełnomocnika procesowego oraz uiszczeniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej kwocie 1817 zł.